

ODVJETNICA LEA ERAK

Na poslovni broj: St-12/2026

TRGOVAČKI SUD U BJELOVARU

Razlučni vjerovnik: **ETOS –TRGOVINA d.o.o., OIB 44893725614**
Gornja Stubica, Hum Stubički 7A
zastupano po punomoćnici Lei Erak, odvjetnici u Zagrebu

Predstečajni dužnik: **TERAN d.o.o., OIB 13773769044**
Prgomelje, Prgomelje 82

ŽALBA VJEROVNIKA

na Rješenje Trgovačkog suda u Bjelovaru poslovni broj St-12/2026-47 od 2. rujna 2026.
(u daljnjem tekstu: Pobijano rješenje)

ETOS –TRGOVINA d.o.o. podnosi ovu žalbu na Rješenje Trgovačkog suda u Bjelovaru poslovni broj St-12/2026-47 od 2. rujna 2026. (u daljnjem tekstu: Pobijano rješenje).

Žalba se podnosi zbog svih žalbenih razloga, posebice, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja te pogrešne primjene materijalnog prava, sukladno odredbama Stečajnog zakona ("Narodne novine" broj 71/15, 104/17, 36/22 i 27/24; dalje: SZ) i Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" broj 148/11 - pročišćeni tekst, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23 i 146/25; dalje: ZPP).

1. ČINJENIČNI OKVIR I TIJEK POSTUPKA

1.1. Rješenjem Trgovačkog suda u Bjelovaru broj St-12/2026-5 od 9. veljače 2026. otvoren je predstečajni postupak nad dužnikom TERAN d.o.o. te je imenovan povjerenik Dražen Vidman.

1.2. **Rješenjem istog suda broj Povrv-72/2024-30 od 31. srpnja 2025. određena je prethodna mjera po čl. 501.a Zakona o parničnom postupku (dalje: ZPP), kojom je bankama zabranjeno isplaćivati novčana sredstva s računa dužnika TERAN d.o.o. za iznos koji je osiguran prethodnom mjerom. Točkom 4. izreke navedenog rješenja izrijekom je odlučeno da provedbom prethodne mjere tužitelj - predlagatelj osiguranja ETOS-TRGOVINA d.o.o. stječe založno pravo na predmetu osiguranja, sukladno čl. 335. st. 3. Ovršnog zakona ("Narodne novine" broj 112/12, 25/13, 93/14, 55/16, 73/17, 131/20, 114/22 i 6/24; dalje: OZ).**

1.3. Rješenjem Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske broj Pž-4280/2025-2 od 29. listopada 2025. odbijena je žalba dužnika TERAN d.o.o. i potvrđena točka I. izreke rješenja o prethodnoj mjeri. Presuda u parničnom postupku (Povrv-72/2024-30 od 31. srpnja 2025.) postala je pravomoćna 12. prosinca 2025., a ovršna 16. veljače 2026., čime je pravomoćno okončan i postupak izdavanja prethodne mjere.

1.4. Financijska agencija (FINA) potvrdila je dopisom od 19. veljače 2026. da su na temelju osnove POVRV-72/24-30 zaplijenjena novčana sredstva u iznosu od 7.758,09 eura na računu dužnika TERAN d.o.o., i to prije otvaranja predstečajnog postupka 9. veljače 2026. FINA, no da nije izvršila

ODVJETNICA LEA ERAK

prijenos jedino zbog otvaranja predstečajnog postupka, pozvavši se na čl. 69. st. 4. SZ-a i zatražila izričit nalog suda.

1.5. Žalitelj je u roku podnio obavijest o razlučnom pravu sukladno čl. 38. st. 1., 3. i 6. SZ-a, naznačio da se ne odriče prava na odvojeno namirenje i da ne pristaje na odgodu namirenja iz predmeta razlučnog prava radi provedbe plana restrukturiranja. **Povjerenik predstečajnog postupka je priznao potraživanje razlučnog vjerovnika, dok ga je jedino dužnik osporio - subjekt koji za to nema legitimnih ovlasti u ovoj vrsti postupka.**

1.6. **Rješenjem o utvrđenim i osporenim tražbinama broj St-12/2026-23 od 9. srpnja 2026. žalitelj nije bio uopće naveden, niti kao razlučni vjerovnik, niti kao predstečajni vjerovnik.**

1.7. Žalitelj je podneskom od 10. srpnja 2026. predložio dopunu rješenja, podredno podnio žalbu.

1.8. Visoki trgovački sud Republike Hrvatske rješenjem broj Pž-3347/2026-3 od 20. kolovoza 2026. vratio je predmet prvostupanjskom sudu na odlučivanje.

1.9. Prvostupanjski sud pobijanim rješenjem od 2. rujna 2026. odbio je prijedlog za dopunu kao neosnovan uslijed čega žalitelj podnosi ovu žalbu.

2. RAZLOZI ŽALBE

3. Razlog I. - Stjecanje razlučnog prava provedbom prethodne mjere: pogrešna primjena materijalnog prava

3.1. Prvostupanjski sud zauzeo je pogrešno stajalište da žalitelj nije stekao razlučno pravo jer je do njega došlo provedbom mjere osiguranja (prethodne mjere) u parničnom postupku, a ne provedbom ovrhe u ovršnom postupku. Takvo tumačenje pogrešno je i u suprotnosti s izriekom zakonskog teksta.

3.2. Odredba čl. 335. st. 3. OZ-a izriekom propisuje: *'Provedbom prethodne mjere predlagatelj osiguranja stječe založno pravo na predmetu osiguranja.'* Navedena odredba ne razlikuje prethodne mjere donesene po odredbama OZ-a od onih donesenih po čl. 501.a ZPP-a. Rješenjem o prethodnoj mjeri broj Povrv-72/2024-30 od 31. srpnja 2025. točkom 4. izreke izriekom je odlučeno da provedbom prethodne mjere tužitelj-predlagatelj osiguranja stječe založno pravo na predmetu osiguranja - dakle sam prvostupanjski sud koji je pobijano rješenje donio, u ranijoj je odluci izriekom utvrdio da je žalitelju nastalo založno pravo.

3.3. Provedbom zabrane isplate prema bankama, naložene po čl. 501.a ZPP-a, predlagatelj osiguranja automatski stječe prisilno založno pravo na predmetnom novčanom iznosu. **Takvo prisilno založno pravo daje mu položaj razlučnog vjerovnika, jer je novčani iznos od 7.758,09 eura zaplijenjen i nije bio ni tada ni sada u (slobodnoj) imovini dužnika.** Nije ključno kojim je procesnim instrumentom (čl. 501.a ZPP-a ili redovitim ovrhom po OZ-u) do zapljene došlo, nego je odlučno da je do zapljene došlo i da su njome nastala stvarnopravni učinci: prisilno založno pravo.

3.4. Visoki trgovački sud Republike Hrvatske u predmetu Pž-4267/2023-2 od 2. siječnja 2024. jasno je razlučio postupak po čl. 501.a ZPP-a od redovitog ovršnog postupka, naglasivši da prvostupanjski sud mora ispitati uvjete za određivanje prethodne mjere sukladno upravo toj odredbi, a ne primjenom odgovarajućih odredaba OZ-a. Time je VTS RH potvrdio da **prethodna mjera po čl. 501.a ZPP-a ima vlastite i zasebne pravne učinke, koji se ne smiju izjednačavati s redovitim ovrhom i koji su suvereni pravni temelj za stjecanje razlučnog prava.**

4. Razlog II. - Pogrešno tumačenje čl. 69. st. 4. SZ-a: lex specialis za predstečajni postupak

4.1. Odredba čl. 69. st. 4. SZ-a izriekom i posebno uređuje položaj razlučnog vjerovnika čije se razlučno pravo temelji na *'pljenidbom novčane tražbine stečenom založnom pravu.'* Ta odredba ne zahtijeva niti jedan od uvjeta koji se primjenjuju u stečajnom (a ne predstečajnom) postupku, kao što je upis razlučnog prava u javnoj knjizi. Radi se o *lex specialis* odredbi, donesenoj upravo za predstečajni postupak, čiji je cilj zaštititi razlučne vjerovnike čija su sredstva zaplijenjena i koja se ne nalaze u slobodnoj imovini dužnika.

ODVJETNICA LEA ERAK

4.2. Prvostupanjski sud pogrešno poziva se na razliku između 'prethodne mjere' i 'ovrhe' kako bi zaključio da čl. 69. st. 4. SZ-a nije primjenjiv. Međutim, odredba čl. 69. st. 4. SZ-a govori o 'pljenidbom novčane tražbine stečenom založnom pravu'.

U konkretnom slučaju:

- (a) zaplijenjena su novčana sredstva po računima dužnika,
- (b) zapljena je izvršena provedbom prethodne mjere donesene 31. srpnja 2025. - dakle prije otvaranja predstečajnog postupka 9. veljače 2026.,
- (c) samom provedbom zapljene stečeno je prisilno založno pravo po čl. 335. st. 3. OZ-a,
- (d) zaplijenjena sredstva nisu ni u trenutku otvaranja predstečajnog postupka bila na raspolaganju dužniku niti su dio slobodne imovine koja ulazi u plan restrukturiranja.

4.3. Prvostupanjski sud pogrešno se poziva na rješenje Vrhovnog suda RH broj Rev-1255/2022-2 od 14. veljače 2024. Navedeno rješenje Vrhovnog suda doneseno je **u stečajnom (ne predstečajnom)** postupku, u kontekstu odredbi čl. 149. SZ-a kojima je za stečajni postupak propisano da razlučno pravo mora biti upisano u javnoj knjizi. Predstečajni postupak i čl. 69. st. 4. SZ-a upravo taj uvjet ne sadrže - njima je izrijeком predviđen poseban mehanizam nastavka ovrhe za pljenidbom novčane tražbine stečeno razlučno pravo. Sam žalitelj isticao je taj argument u podnesku od 10. srpnja 2026., koji prvostupanjski sud nije valjano uzeo u obzir.

4.4. Sve pretpostavke za primjenu čl. 69. st. 4. SZ-a ostvarene su: (1) žalitelj je razlučni vjerovnik čije se razlučno pravo temelji na pljenidbom novčane tražbine stečenom prisilnom založnom pravu (čl. 335. st. 3. OZ-a), (2) predmet zapljene je novčana tražbina po računu dužnika, (3) zapljenjeni iznos od 7.758,09 eura zaplijenjen je s računa dužnika do otvaranja predstečajnog postupka, (4) položaj razlučnog vjerovnika mora se utvrditi kako bi se mehanizam iz čl. 69. st. 4. SZ-a mogao aktivirati.

5. Razlog III. - Nedovoljno utvrđen položaj razlučnog vjerovnika: povreda čl. 38. st. 4. i čl. 46. st. 6. SZ-a

5.1. Prvostupanjski sud u pobijanom rješenju u točkama 21. i 37. obrazloženja utvrđuje da se rješenjem o utvrđenim i osporenim tražbinama ne utvrđuje status razlučnih vjerovnika te da tražbina žalitelja nije ni ispitana jer nije prijavljena kao predstečajna tražbina. Takvo stajalište protivno je odredbi čl. 38. st. 4. SZ-a, koja propisuje da **plan restrukturiranja ne smije zadirati u pravo razlučnih vjerovnika na namirenje iz predmeta na kojima postoje prava odvojenoga namirenja, ako planom nije izrijeком drukčije određeno.**

5.2. Visoki trgovački sud Republike Hrvatske u odluci broj Pž-4221/2023-3 od 23. siječnja 2024. (na koju se i sam prvostupanjski sud poziva u točki 20. obrazloženja) zauzeo je stajalište da se, odgovarajućom primjenom čl. 153. SZ-a u predstečajnom postupku, razlučni vjerovnici istovremeno mogu i kao vjerovnici predstečajnog postupka prijaviti svoju tražbinu, a da se u njihovo razlučno pravo ne dira - ono ostaje te nije predmet ispitivanja sukladno čl. 46. st. 6. SZ-a. Premisa prvostupanjskog suda da je žalitelj 'trebao prijaviti tražbinu i kao predstečajni vjerovnik' ne uzima u obzir da je žaliteljev cilj bio upravo i primarno namirenje iz zapljenjenih sredstava temeljem razlučnog prava - što je zakonski valjano postupanje te da je podnio i zahtjev za dopunom upravo kako bi se njegov status razjasnio.

5.3. Odredba čl. 46. st. 5. i 6. SZ-a izrijeком propisuje da izlučna i razlučna prava nisu predmet ispitivanja na ročištu za ispitivanje tražbina. Razlučno pravo žalitelja je stečeno, pravomoćno potvrđeno, a Financijska agencija ga je evidentirala u iznosu od 7.758,09 eura. Prema tome, odsutnost žalitelja iz rješenja o utvrđenim tražbinama nije rezultat propusta žalitelja, nego rezultat toga što razlučna prava, per se, ne ulaze u tablicu ispitanih tražbina. Upravo iz tog razloga čl. 38. st. 1. i 6. SZ-a propisuje poseban mehanizam obavijesti o razlučnom pravu, kojim se žalitelj koristio.

5.4. Paradoksalna situacija na koju je žalitelj ukazao u podnesku od 10. srpnja 2026. nastaje ako se ne utvrdi položaj razlučnog vjerovnika i ne provede mehanizam iz čl. 69. st. 4. SZ-a: vjerovnik koji je uredno i pravovremeno podnio obavijest o razlučnom pravu, čije je razlučno pravo pravomoćno utvrđeno i koje je izvansudski evidentirano, ne bi imao nikakvu zaštitu unutar predstečajnog postupka.

ODVJETNICA LEA ERAK

Takvo tumačenje povrijedilo bi i načelo jednakosti vjerovnika i temeljna načela predstečajnog postupka koja jamče da različiti vjerovnici zadrže svoja prava (čl. 38. st. 4. SZ-a).

6. Razlog IV. - Pogrešan zaključak o nepodnošenju prijedloga za ovrhu te uloga povjerenika

6.1. U točkama 30. i 34. obrazloženja prvostupanjski sud zaključuje da žalitelj nije podnio prijedlog za ovrhu sukladno čl. 339.a OZ-a do otvaranja predstečajnog postupka. Taj zaključak nije relevantan za ocjenu osnovanosti prijedloga za dopunu rješenja o utvrđenim tražbinama - jer različito pravo nastaje trenutkom zapljene, a ne trenutkom podnošenja prijedloga za ovrhu - ali je i sâm faktično i pravno netočan, što se dokazuje u nastavku ovog razloga.

6.2. Žalitelj je **dana 6. veljače 2026.** - dakle svega dva dana nakon što je na temelju pravomoćne drugostupanjske odluke Visokog trgovačkog suda RH od 4. veljače 2026. nastupila ovršnost - **podnio sudu prijedlog kojim je zatražio da se FINA-i naloži prijenos zaplijenjenih novčanih sredstava radi namirenja osigurane tražbine.** Time je zakonski rok od 15 dana iz čl. 338. st. 2. i čl. 339. OZ-a apsolutno poštovan: rok je tekao od 4. veljače 2026. i isticao je 19. veljače 2026., a prijedlog je podnesen 6. veljače 2026, **unutar tog roka!**

6.3. Dužnik tvrdi, a što sud bezrezervno prihvaća, da je žalitelj trebao podnijeti formalizirani prijedlog za ovrhu sa svim propisanim elementima iz čl. 39. OZ-a. Taj navod nema nikakvog zakonskog utemeljenja. Odredba čl. 339.a OZ-a propisuje poseban i jednostavniji mehanizam upravo za situaciju kada su se za trajanja prethodne mjere ispunile pretpostavke za ovrhu: *'Ako je predlagatelj osiguranja zatražio ovrhu jer su se ispunile pretpostavke za ovrhu radi naplate osigurane tražbine, sud će na prijedlog predlagatelja osiguranja istim rješenjem odrediti ovrhu i obustaviti postupak osiguranja te naložiti prijenos sredstava zaplijenjenih po rješenju o osiguranju radi namirenja tražbine iz rješenja o ovrsi.'* Dakle, **čl. 339.a OZ-a je lex specialis** koji ne zahtijeva pokretanje novog, posebnog ovršnog postupka pred općinskim sudom niti ponavljanje formalnih elemenata koji su već sadržani u spisu. Stranke, ovršna isprava, zaplijenjena sredstva i iznos tražbine već su bili utvrđeni i evidentirani. Prijedlog za prijenos zaplijenjenih sredstava od 6. veljače 2026. sadržajno je ispunjavao sve što čl. 339.a OZ-a propisuje: bio je identificiran predmet, navedena ovršna isprava, iskazano ispunjenje uvjeta za ovrhu i konkretan zahtjev za prijenos s navedenim računom i na temelju istoga bi se izvršio prijenos nedvojbeno, a koji je spriječio isključivo činjenica da je bio u međuvremenu otvoren predstečaj. Sasvim je nejasan i na zakonima neosnovan stav da bi vjerovnik u tom slučaju ponovo pokretao ovršni postupak i prouzrokovao troškove i mogućnost žalbe ovršenika kad je sasvim jasan i godinama ustaljena sudska praksa kako izvršiti prijenos u slučajevima kad je provedeno osiguranje po čl. 501.a. ZPP-a, a nastupe uvjeti za ovršnost.

6.4. Svrha roka od 15 dana iz čl. 338. st. 2. OZ-a jest isključivo sprječavanje beskonačnog blokiranja imovine protivnika osiguranja bez pokretanja namirenja. Čim predlagatelj u roku jasno iskaže namjeru naplate i pokrene mehanizam iz čl. 339.a OZ-a, ta je svrha u potpunosti ispunjena. Inzistiranje dužnika na strogo formalnom obrascu i pokretanju prijedloga za ovrhu kojeg zakon u postupku po čl. 339.a OZ-a ne propisuje nema nikakvo zakonsko opravdanje i predstavljalo bi zlouporabu procesnih instrumenata u cilju odugovlačenja namirenja pravomoćno utvrđene tražbine.

6.5. Sudska praksa nedvosmisleno potvrđuje ispravnost postupanja žalitelja. U predmetu Općinskog građanskog suda u Zagrebu broj OVR-2030/2022 od 10. ožujka 2025. obustava postupka određena je isključivo zbog toga što je predlagatelj osiguranja zakasnio s prijedlogom za prijenos zaplijenjenih sredstava - podnio ga je gotovo četiri mjeseca nakon isteka roka. Sud u navedenom predmetu nije postavio nikakav zahtjev u pogledu oblika ili sadržaja prijedloga koji bi nadilazio ono što čl. 339.a OZ-a propisuje, niti je inzistirao na formalnom ovršnom prijedlogu. Jedina pravno relevantna razlika između tog predmeta i ovog slučaja jest upravo pravodobnost: ondje zakašnjenje od četiri mjeseca, ovdje prijedlog unutar dva dana od nastupanja ovršnosti. Sudska praksa na koju se sam dužnik pozivao dakle potvrđuje, a ne pobija, ispravnost postupanja ETOS-TRGOVINE d.o.o.

6.6. Presudna je i potvrda FINA-e. **FINA je dopisom od 19. veljače 2026. potvrdila da je dana 10. veljače 2026. zaprimila zahtjev za prijenos zaplijenjenih sredstava i da ga je obradila.** FINA

ODVJETNICA LEA ERAK

zahtjev **nije odbila** zbog formalnih nedostataka **niti je tražila dopunu ili ispravak**. Jedini razlog zašto prijenos nije izvršen jest što je FINA dan ranije, 9. veljače 2026., zaprimila rješenje o otvaranju predstečajnog postupka te se, upravo temeljem čl. 69. st. 4. SZ-a, obratila sudu za izričit nalog koji se zahtjeva u predstečajnim postupcima. Da podnesak od 6. veljače 2026. nije bio sadržajno i formalno uredan, FINA ga ne bi ni obradila već bi ga vratila podnositelju. Potvrda FINA-e time u cijelosti pobija tvrdnju dužnika da prijedlog za prijenos zaplijenjenih sredstava nije bio valjani prijedlog za ovrhu.

6.7. Prijenos nije izvršen jedino zbog toga što je FINA isti dan (9. veljače 2026.) zaprimila rješenje o otvaranju predstečajnog postupka, a žaliteljev zahtjev zaprimila je dan nakon (10. veljače 2026.) - zbog čega se FINA pozivajući se na čl. 69. st. 4. SZ-a obratila sudu za izričit nalog o daljnjem postupanju. Dakle, FINA nije odbila zahtjev zbog formalnih nedostataka, a **zaplijenjena sredstva i dalje se nalaze u evidencijama FINA-e te čekaju nalog za prijenos**. FINA je samim time **potvrdila da su ispunjene pretpostavke za primjenu čl. 69. st. 4. SZ-a**.

6.8. Povjerenik je, za razliku od dužnika, nepristrano tijelo u predstečajnom postupku koje nadzire poslovanje dužnika i štiti interese svih vjerovnika po čl. 24. SZ-a. Povjerenik je u ovom postupku PRIZNAO potraživanje razlučnog vjerovnika. Sukladno čl. 24. toč. 9. SZ-a, povjerenik je zakonski dužan izdavati naloge i potvrde prema odredbama čl. 69. i čl. 71. SZ-a. **Dužnik koji godinama vodi spor s žaliteljem nema legitimno pravo blokiranja namirenja vjerovnika čije je potraživanje povjerenik već potvrdio**. Prvostupanjski sud na pritužbe dužnika propustio je uzeti u obzir da je jedino mjerodavno tijelo za ocjenu osnovanosti tražbine razlučnog vjerovnika upravo povjerenik - i da je povjerenik tražbinu priznao. Umjesto toga bezrazložno prepisuje navode dužnika zašto tražbinu ne treba priznati odnosno postupiti po prijedlogu za prijenos.

7. Razlog V. - Povreda prava na pravično suđenje i načela jednakosti vjerovnika

7.1. Pobijanim rješenjem dovodi se žalitelja u neravnopravan i pravno neobjašnjiv položaj: vjerovnik koji je uredno podnio obavijest o razlučnom pravu u propisanom roku, čije je razlučno pravo pravomoćno utvrđeno prije otvaranja predstečaja i čija su sredstva zaplijenjena i evidentirana kod FINA-e u punom iznosu - u cjelini ostaje bez pravne zaštite u predstečajnom postupku. Takvim tumačenjem zakonodavčeva namjera iz čl. 69. st. 4. SZ-a svodi se na praznu normu, a što nije cilj i namjera zakona.

8. Razlog VI. - Pretjerani formalizam i nekritično prihvaćanje navoda dužnika

8.1. Pobijano rješenje u cijelosti počiva na formalističkom pristupu koji nema uporišta ni u slovu ni u duhu Stečajnog zakona. Prvostupanjski sud zanemaruje materijalnopravnu bit: novčana sredstva od 7.758,09 eura zaplijenjena su, evidentirana kod FINA-e, i nikada nisu bila ni na raspolaganju dužniku. Umjesto da sud objektivno ispita ostvarenje sadržajnih pretpostavki, sud mehaničkim pozivanjem na formalne zahtjeve (upis u javnoj knjizi, oblik prijedloga za ovrhu, razlika između prethodne mjere i redovite ovrhe) dovodi žalitelja u stanje potpune pravne nesigurnosti, premda je žalitelj po slovu zakona učinio sve što je bio dužan i mogao učiniti.

8.2. Europski sud za ljudska prava u predmetu *Multiplex protiv Hrvatske* (zahtjev br. 58112/00) te u nizu kasnijih presuda protiv Republike Hrvatske dosljedno naglašava da pravo na pristup sudu zajamčeno čl. 6. Konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda biva povrijeđeno kada domaći sudovi propise tumače na pretjerano formalistički način koji stranku lišava mogućnosti meritorne zaštite. Takvo tumačenje nije zakonom niti pravom opravdano kada stranka nije uzrokovala formalne nedostatke i kada je sadržajno udovoljila svim zakonskim uvjetima - što je ovdje slučaj.

8.3. Posebno je zabrinjavajuće što prvostupanjski sud u pobijanom rješenju u cijelosti i bez rezerve prihvaća navode i prigovore dužnika TERAN d.o.o., premda je dužnik stranka s očitim vlastitim interesom da se prijenos zaplijenjenih novčanih sredstava spriječi ili odgodi. Nasuprot tomu, navode i argumente žalitelja sud ne razmatra niti na njih odgovara, čime se krši temeljna procesna obveza obrazlaganja sudskih odluka iz čl. 338. st. 7. Zakona o parničnom postupku, koja se odgovarajućom primjenom čl. 6. SZ-a primjenjuje i u predstečajnom postupku.

ODVJETNICA LEA ERAK

8.4. Dužnik TERAN d.o.o. vodi spor s vjerovnikom ETOS-TRGOVINA d.o.o. godinama. Prigovori dužnika koji su doveli do pobijanog rješenja nisu usmjereni zaštiti legitimnih prava dužnika u postupku restrukturiranja, nego isključivo sprječavanju prijenosa novčanih sredstava koja nikada nisu bila ni dio slobodne imovine dužnika, a koja su zaplijenjena pravomoćnom sudskom odlukom. Prihvatanje takvih navoda bez kritičke ocjene u suprotnosti je s ulogom suda kao nepristranog tijela te s funkcijom predstečajnog postupka, koji nije instrument za oslobađanje dužnika od pravomoćno utvrđenih i zaplijenjenih tražbina.

8.5. Povjerenik predstečajnog postupka - jedino zakonski ovlašteno tijelo za ocjenu osnovanosti tražbina vjerovnika (čl. 24. SZ-a) - tražbinu je PRIZNAO. Dužnik stoga ne raspolaže nikakvim legitimnim procesnim ovlaštenjem kojim bi mogao blokirati ili odlagati namirenje vjerovnika čije je potraživanje povjerenik već potvrdio i u odnosu kojeg je stečeno založno pravo prije otvaranja postupka. Prvostupanjski sud nije naveo pravnu osnovu koja bi dužniku davala takvo pravo, a time je propustio dati valjano obrazloženje u smislu čl. 338. ZPP-a.

8.6. Rješenjem o utvrđenim i osporenim tražbinama od 9. srpnja 2026. žalitelj nije identificiran ni kao razlučni vjerovnik, ni kao predstečajni vjerovnik. Prvostupanjski sud u pobijanom rješenju odbija mogućnost eventualne dopune, ako ga se već ne prihvaća kao predstečajnog vjerovnika. Time je žalitelju onemogućeno da u zakonskom roku pobija rješenje o tražbinama, i onemogućeno je eventualno uvrštavanje u plan restrukturiranja kao rezervna zaštita - kao što je žalitelj detaljno argumentirao u podnesku od 10. srpnja 2026. Propust identifikacije položaja razlučnog vjerovnika direktno vodi gubitku svakog pravnog lijeka i svakog oblika zaštite u predstečajnom postupku, što je protivno temeljnim načelima procesne pravičnosti.

9. ZAKLJUČNO

9.1. Na temelju svega naprijed navedenog, žalitelj predlaže Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske da na temelju čl. 6. SZ-a u svezi čl. 353. ZPP-a ukinе ili preinači Pobijano rješenje i usvoji prijedlog za dopunu rješenja o utvrđenim tražbinama broj St-12/2026-23 od 9. srpnja 2026. na način da se ETOS-TRGOVINA d.o.o. upiše s utvrđenim položajem razlučnog vjerovnika za iznos od 7.758,09 eura, koji iznos odgovara zaplijenjenim novčanim sredstvima na računu dužnika TERAN d.o.o. na temelju prethodne mjere donesene u predmetu Povrv-72/2024-30, te da povjerenik predstečajnog postupka, sukladno čl. 69. st. 4. u svezi čl. 24. toč. 9. SZ-a, izda nalog Financijskoj agenciji da nastavi s provedbom ovrhe za navedeni iznos i izvrši prijenos zaplijenjenih novčanih sredstava na račun razlučnog vjerovnika te da naloži naknadu žalbenih troškova vjerovnika sukladno troškovniku.

9.2. Podredno, predlaže se ukinuti Rješenje Trgovačkog suda u Bjelovaru broj St-12/2026-47 od 2. rujna 2026. i predmet vrati prvostupanjskom sudu na ponovan postupak uz naknadu žalbenih troškova vjerovnika sukladno troškovniku.

U Zagrebu, dana 17.09.2026.godine

ETOS-TRGOVINA d.o.o.
pp

Troškovnik:

- Sastav žalbe	250,00 EUR
- PDV 25%	62,50 EUR
- Sudska pristojba	140,00 EUR
UKUPNO	452,50 EUR